

Î N C H E I E R E

4 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de către Arseni Vladimir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Arseni
Vladimir împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la obligarea
înregistrării contestației,
împotriva încheierii din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

Arseni Vladimir a depus cerere de chemare în judecată la 27 ianuarie 2019
împotriva Comisiei Electorale Centrale, prin care a solicitat obligarea Comisiei
Electorale Centrale să înregistreze contestația din 24 ianuarie 2019.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a refuzat în
primirea cererii de chemare în judecată depusă de către Arseni Vladimir împotriva
Comisiei Electorale Centrale cu privire la obligarea înregistrării contestației (f.d.5)

Arseni Vladimir a declarat recurs la 1 februarie 2019 împotriva încheierii din
30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de judecată a încălcat normele de
drept procedural și în consecință a emis o încheiere ilegală.

Potrivit art. 74 alin. (6) Cod electoral, împotriva hotărîrii instanței de judecată
poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei
instanței de apel – un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Prin urmare, recursul declarat de către Arseni Vladimir la 1 februarie 2019,
este depus cu nerespectarea termenului prevăzut de lege.

Examinînd recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a restitui recursul
declarat de Arseni Vladimir, ca fiind tardiv.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 426¹ lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Din materialele dosarului s-a constatat că prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a refuzat în primirea cererea de chemare în judecată depusă de către Arseni Vladimir împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la obligarea înregistrării contestației.

Ulterior, împotriva încheierii respective Arseni Vladimir a declarat recurs la 1 februarie 2019.

Analizînd situația de fapt din speța dată, instanța de recurs menționează că recursul declarat de către Vladimir Arseni a fost depus înafara termenului stabilit prin lege.

Or, potrivit art. 74 alin. (6) Cod electoral, împotriva hotărîrii instanței de judecată poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei instanței de apel – un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Prin urmare, în situația în care încheierea recurată a fost pronunțată la 30 ianuarie 2019, data limită de contestare a acesteia cu recurs a fost 31 ianuarie 2019, iar în aceste condiții recursul declarat de Arseni Vladimir la 1 februarie 2019 este tardiv.

Ce ține de cererea recurentului de repunere în termen a recursului, Colegiul constată că este neîntemeiată, deoarece Arseni Vladimir nu a probat sub nici o formă omiterea termenului stabilit prin lege.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Colegiul menționează că prin recipisa anexată la materialele dosarului se confirmă faptul că recurentul a recepționat încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 31 ianuarie 2019, ora 14²⁰, astfel, ultimul a avut posibilitatea reală să depună recursul în termen (f.d. 7).

Mai mult ca atât, litigiul respectiv este electoral și se examinează în termeni restrînși.

Instanța de recurs punctează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

În hotărîrea din 3 aprilie 2008 în cauza Ponomaryov contra Ucrainei Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că instanțele urmează să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii de atac, însă ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată.

Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat că chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de drepturi, dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) Codul de procedură civilă coroborate expres prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Sanțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Circumstanțele descrise supra denotă netemeinicia cerinței de repunere a recursului în termen.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că recursului este depus cu omiterea termenului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat de către Arseni Vladimir.

În conformitate cu art. 426¹ lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea recurentului Arseni Vladimir cu privire la repunerea în termen a recursului.

Se restituie recursul declarat de către Arseni Vladimir împotriva încheierii din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu